

Vers din război.

Foaie verde de trifoi
 Mânca-Par focul de război,
 Că sunt mai trei ani de zile
 Și războiul tot mai ține,
 Trei ani acum se 'mplinesc
 De când fetele jelesc
 Și feciorii năcăjesc;
 Multe ne cazuri au dus
 Pentru țarismul rus.
 Foaie verde, primăvară,
 S'au lăsat bărbații țară
 Și copiii și soția
 S'au plecat la Galiția,
 Și de-acolo în Rusia,
 Trandafir mândru crescut,
 Când războiul s'a început
 Toată lumea a crezut
 Că n'a ținea așa mult,
 Dar amar s'au înșelat
 Toți acei ce-au cugetat,
 Că sunt mai trei ani de zile
 Și războiul tot mai ține.
 O primăvară-a trecut
 Decând bărbați n'am văzut
 Ținând coarnea la plug,
 S'acum altă primăvară
 Și voinicii nu-s în țară,
 Nici voinici, nici însurați,
 Că-s toți pe munți înșurați
 Prin Tirol și prin Carpați.
 Nevestele de pe-acasă
 Mulțime de lacrimi varsă,
 Foaie verde de căline,
 Când gândesc că vara vine
 Și pe-acasă nu e nime,
 Numai femei și copii
 Ce nu-și pot agonisi.
 Nici o bucată de pâne,
 O! amar de a lor zile...
 ...Florile vor înflori,
 Feciorii pe-acas' n'or li,
 Să cosească ierbile
 Și să poarte florile,
 Să sârute fetele.
 Florică de pe tău,
 De-ar da bunul Dumnezeu
 Să se face pace 'n țară

Să venim acasă țară,
 Vai, și pace de-ar mai fi
 Foarte mulți n'ar mai veni,
 Foarte mulți n'au să mai vie
 Din nemărginita Rusie.
 Foaie verde și iar verde
 Că lumea 'ntreagă să pierde,
 Că firea ta blăstămată
 Face lumea să se bată
 Și lupta nu se mai gata.

Ioan Istrăte,
 sergent major.

Simpatie

«Se vezi eū am făcut totdeauna ob-
 servarea, că mersul ideilor unei pere-
 chi după o serie mai lungă de ani se
 aseamănă foarte mult una cu alta. Ce
 zici tu? Nu ai făcut și tu experiența
 aceasta?»

«De sigur, d. ex. nevasta mea acum
 se gândește că ce se-mi zică, că viu așa
 târziu acasă, iar și eu tot la asta mă
 gândesc.»

Cât de pregătit e acum Wilson de război — pe hârtie.

Prețul unui exemplar 10 fileri.

Si-i-it, ascultă!

— Trimisă de pe front. —

Si-i-it ascultă-i adierea
 Primă, dulce-a primăverii...
 Printre ramuri, printre muguri
 E prima dulce rază caldă.
 A soarelui reinvierii...
 E prima trillă 'mbătătoare
 A cântăreților natunii...
 Si-i-it ascultă...
 Pst, privește...
 E primul verde pe pășune
 Și 'n coasta ajunsă de soare
 Imbobocește prima floare,
 E primul ei parfum exotic,
 Ce 'mbată-acum întreaga lume,
 Care de mistică magie,
 De doruri și speranțe noui,
 Din somnul vechi de-abia învie.
 Pst, privește,
 Si-i-it, ascultă,
 Si ascultă și privește...
 Că sosit-a reinvierea
 Din a trecutului morminte,
 Că clipa dulce așteptată,
 Când toți vo rupe haina vechie,
 Și lanțurile ruginite,
 Și le-or fărma pentru vecie.
 Sosita iară mândră, mare,
 Strălucind ca niciodată,
 Privește numai și ascultă!

Didi.

(Pseudonim sub care se ascunde
un locotenent.)**Clipe de reculegere sufletească.**

Nedreptatea adeseori se înalta cu trufie în lumea aceasta, dar nu pentru că se suie la ceruri, ci pentru că se pe fruntea închipuită a mării, cu atât mai tare să se prăbușească în prăpastia amelițoare a rușinii și ocarii.

Precum dintr'o schinteie se aprinde o casă, din aceasta — casele vecine, până ce întreg satul se preface în cenuse, tocmai așa poate invenia un singur om laza de lege un sat, ba un ținut întreg.

Limba cleveitorului e o vîșera veninoasă, care printr'o mușcătură lansează trei venenii: pe vorbitorul de rau, pe cel ce ascultă și pe cel delatnat.

Conștiința este singura oglindă, care nu înșeală, ci arată pe om așa cum el este.

Nădejdea este pâinea de toate zilele a omului necăjit și nefericit.

Ori ce virtute e vrednică de răsplată, dar numai virtutea statorniciei o va primi pe aceea.

Trindăvia e rugina care mistue judecata și înțelepciunea.

I. POPU.

Bucuria pentru despărțire.

— Așa dar te despărți la sigur de soția d-tale. Divorțul e acum perfect.

— Da, dar ceva oficial încă n'am în mână. Numai că femeia mea a primit o telegramă de felicitare.

Calitate superioară

Pe manuscrisul în care scrie domnul profesor Zapacescu s'a așezat o mușcă. Domnul profesor, care este foarte miop crezînd că este o pată de cerneală comisă de d-sa, a luat repede guma de șters cu intenția ca se delătureze picătura de cerneală. În momentul când a apropiat guma de hârtie, musca, bine înțeles, a și sburât mai departe.

»Escelentă gumă! esclamă Zapacescu deplin satisfăcut de activitatea sa de a șterge, cât și de calitatea superioară a gumei.

Intr'o redacție

(Scena: O redacție de ziar. Redactorul tocmai este ocupat cu necetirea manuscrisurilor și cu aruncarea lor în foc. Un tenăr intră cu un teanc de hârtii pe ușe.)

Tenărul (cu profund compliment): D-voastră sunteți, me rog, domnul redactor?

Redactorul: Da!

Tenărul: Am me rog o nițelă, pe care ași fi feribit să o ved publicată în prețiosul D-voastre ziar.

Redactorul: O nu-vedă?

Tenărul: Da, dar me rog?

Redactorul: E scurtă?

Tenărul: Da.

Redactorul: Este prima d-tale lucrare?

Tenărul: O nu, am mai scris încă și diferite altele.

Redactorul: Și unde se găsesc tipărite?

Tenărul: Me rog încă nu s'a publicat nici una.

Redactorul: Ei se vezi, domnule, la noi este obiceiul d'a publica numai opere dela autori cunoscuți.

Tenărul: Așa, o, atunci îmi voi lua voie a Ve căuta numai după ce voi avea un renume ca autor!

Redactorul: De aceasta nu va fi nevoie. Când vei fi renumit, o se viu eu la d-ta!

O dorință practică.

Negustorul Isidor: Aș vrea să fiu numai cinci minute, milionarul Rotschild.

Negustorul Moise: Di ce?

Negustorul Isidor: Aș scrie pe numele meu o rentă atît de mare, încât mi-ar ajunge pe toată viața.

Bate șeaua, să priceapă iapa.

Domnișoara Elena: Dar ce te înțelegi toate fire cu tatăl meu. Îți place?

Domnul Pațavescu (indisgustit): Da, știința domnișoarei îmi place mult, căci are calități admirabile pentru un fată socră.

Cum răspunde slujnica,

Stăpîna: Pentru câteva nițici ce trebuia să le cumari pentru a-mi d'le postu, trebuia să scriu un cerșetor.

Slujnica: Pe un mare număr de cerșetori postale a trebuit să cumper.

Scântei moderne

Dacă vrei să știi ce cugeță despre tine prietenii tei, bagă de seamă cum te tratează prietenii amicilor tei.

Oamenii uită de binefaceri mari și țin minte cele mai mici complesante. Pentru ce? Cele dintâiu sunt o admoniare cele din urmă o măgulire.

Inima este totdeauna înțeleasă. Spiritul este înțeles numai de spirit.

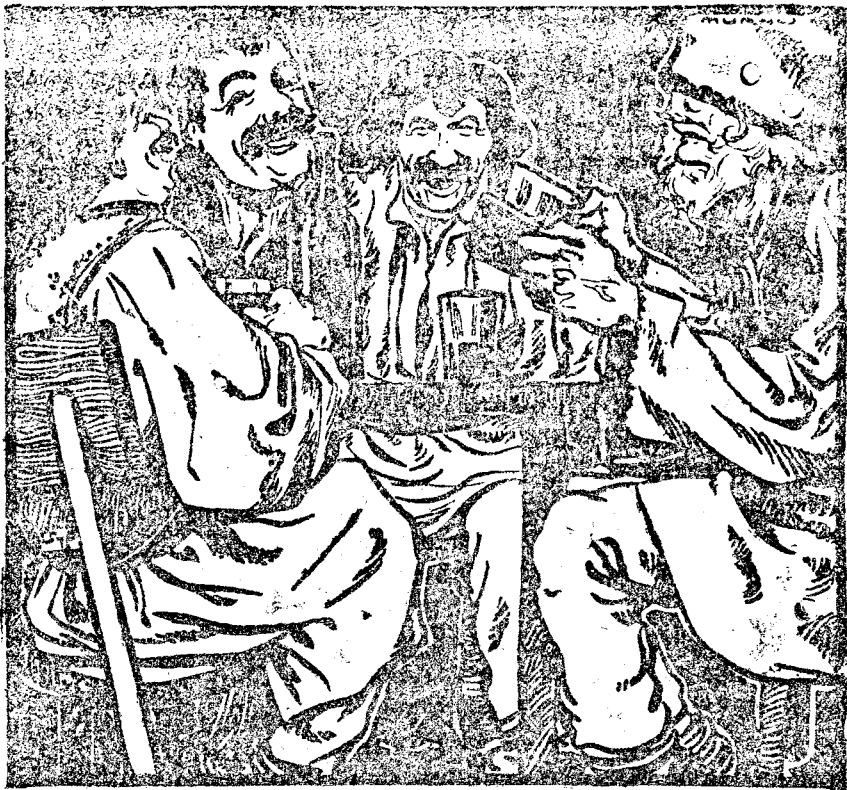
Miști oameni vorbesc de calitățile lor rele numai ca se nu li să dea crezement.

Ce vrea să știe o copilă.

Copila: Mamă! Mamă! Spune-mi mama, mechile se țin de gât, sau de față?
Mama: Ce înțelegi tu prin asta?
Copila: Cei să țin asta, căci Maria care mi spala fața, voieste acum să mi spale și urechile.

GLUME

Frică nemotivată

Soțul: Tocmai întâlnii o damă, la care odată am ținut foarte mult.

Soția: Așa?

Soțul: Am făcut tot posibilul ca se-î rămân simpatic.

Soția: Ce spui?

Soțul: Am încercat chiar se-î câștig iubirea.

Soția: Ce? Cum!?

Soțul: Da, așa. Și mi-a și succes!

Soția: Ah Dumnezeu!

Soțul: Mi-a și împlinit dorințele mele și m'a făcut cel mai fericit om din lume.

Soția: Ah asta-î prea mult!

Soțul: Am rugat-o se vină astăzi la mine la cină.

Soția (indignată): Domnul meu aceasta-i o impertinență. Eu plec imediat acasă la mama mea!

Soțul: Aceasta ar fi superflu, deoarece nu o vei găsi acasă, căci ea este aceea damă pe care tocmai am întâlnit-o și de care ți-am vorbit.

Noi iertăm multe oamenilor, dacă ne amusează.

Ce fel de apă să fie în lapte.

Doamna (către lăptăreasă): Dacă vei mai boteza laptele, să iei cel puțin apă din fiulină.

Lăptăreasa: Cum putești spune așa ceva?

Doamna: Fiindcă eu a fost un broscoi în lapte.

Numărul 13 în iubire.

Tinărul: Te iubesc!

Domnișoara: O, nenorocitul!

Tinărul: Fiindcă nu pot să mă aștept la iubire și din partea d-tale?

Domnișoara: Fiindcă ești al treisprezecelea, care mi-ai făcut azi aceeași declarație.

Actorul închipuit.

Artistul Nazone (în haine rupte): Îți spun domnule, pe onoarea mea, directorii de teatru, se rup după mine.

Artistul Urechilă (în haine noi): Te cred, dragă, până și după hainele tale se vede, — sint numai zdrențe de atîta rupere.

Criticul și poetul.

Poetul: Așa dar, d-ta ești criticul, care mi-ai făcut piesa așa de rea?

Criticul: Nu eu am făcut-o rea, a fost așa.

În casa fiecărui român

trebuie să se afle

Calendarul „Poporului Român”

pe anul 1917,

căci în acest calendar pe lângă bogatul material calendaristic, se mai găsesc îndrumări despre noul fel de poștă, și o mulțime de alte sfaturi, materiale literar, umoristic, clipeți frumoase, etc. etc. care n-au încă calendar, să se gândească la comanda, căci au mai rămas numai câteva zile pentru a-l lua. Prețul e 60 lei la bucata plus 10 lei porto postal.

O noapte de emoții

sau

Anghina difterică și lemnul de molid

Schiță umoristică după Mark Twain
(Urmare și fine).

Il trecui; dar mă împiedecai în cor și deșteptai copila.

Ațipii iar, pe când nevastă-mea căuta să împace biata suferindă nevinoată. Dar nu trecu mult și auzii ca un glas de departe pătrunzând prin ceața visurilor mele: — Mortimer, nu știu mai avem noi ceva untură de găscă? Sună, te rog.

Mă sculai somnoros și căleai pe coada pisicii, care începu să protesteze cu violență; dădui s'o conving cu o lovitură de picior, dar în locul ei nimerii într'un scaun.

— Bine, Mortimer, de ce aprinzi gazul și deștepti copila?

— Fiindcă vreau să văd, Carolino, ce rană mi-am făcut.

— Uită-te și la scaun, cred că l-ai sfărâmat. Biata pisică, poate voia...

— E absolut indiferent ce voia pisica! Toate astea nu s'ar fi întâmplat dacă Maria ar fi rămas aci și ar fi văzut ea de câte nu mă privesc pe mine.

— Vai, Mortimer, nu ți-e rușine să vorbești așa! Imi pare rău că-ți vine greu să-mi dai nițel ajutor, într'un moment așa de greu, când copilul nostru.

— Ei, ei, fac tot ce vrei. Dar acu degeaba sun, că toți s'au culcat. Spune mi mai bine mie unde e grăsimea de găscă?

— Pe poliță în odaia copiilor. Dacă-i vrea să te duci și să spui Mariei...

Adusei grăsimea de găscă, și adormii iar. Numai decât îmi sună în urechi:

— Mortimer, imi pare rău că te turbur, dar odaia e tot prea rece, nu pot să-i dau doctoria fetiții. N'ai vrea să aprinzi focul? E pregătit tot...

Mă târâi până la sobă și aprinsei focul. Apoi luai un scaun și mă așezai alături.

— Mortimer, nu sta acolo. O să răcești. Vino în pat.

Dau să mă urc: — »Mai stai un moment. Mai dă, te rog, copilei ceva doctorie în stare de a ține un copil mai mult sau mai puțin treaz; nevastă-mea profită de prilej ca să desbrace micuța și să o ungă peste tot cu grăsime. — Curând apoi adormii, dar trebui să mă scol iar: — »Mortimer, aicea trage. Simt curentul; nimic nu e mai primejdios pentru boala asta de cât curentul. Te rog, împinge leagănul lângă sobă.

Împinsei leagănul lângă sobă, și iar mă împiedecai în covoraș. Furios îl luai să-l arunc în foc. Nevastă-mea sări din pat și îl salvă, ceea ce dete prilej unui nou schimb de cuvinte. — Mai dormii puțin, apoi trebui să mă scol ca să pregătesc o compresă de faină de muștar. Asta, așezată pe pieptul copilei, avea să grăbească vindecarea.

Un foc de lemne, nu durează cât lumina. Ilot la câte douăzeci de minute

aveam să mă scol să-l alimentez. Acestea dete nevestii ocaziunea să mi prescurtete cu câte zece minute intervalele dela o lingură le alta de doctorie, ceea ce o mulțami peste măsură. La anumite răstimpuri, treaba mea mai era să schimb compresele de faină de muștar și să mai aplic diferite cataplasme pe unde mai era câte un locșor gol pe corpul copilei. — Spre dimineață se isprăvii lemnele de foc și nevastă-mea mă trimise în pivniță să aduc altă provizie. Obiectai că mi-era greu și că de sigur copilei îi era destul de cald, îmbrobodită cum era acum peste tot. — »Ori să mai aplicăm câteva comprese și cataplasme, ca să...

Fraza-mi rămase neisprăvită, și obiectiunea fără efect. Pornii deci să car la lemne; însăfârșit mă întinsei iar în pat și începui să sforăi cum poate sforăi un om cu desăvârșire istovit și cu sufletul cu totul sdruncinat. — Când soarele se ivi în odaie, mă simții prins de umăr, ceea ce mă deșteptă numai decât. — Nevastă-mea se uită rătăcită la mine; părea că-i stătuse respirația. Când însăfârșit putu să grăiască, strigă:

— S'a stârșit! S'a sfârșit! Copila e toată nădușită. Ce să facem?

— Ei, Doamne! Cum m'ai speriat. Nu știu ce să facem... Poate că dac'am șterge-o de untură și am scoate-o iar la aer...

— Ești un prost! N'avem niciun moment de pierdut! Du-te după doctor! Dute chiar tu! Spune-i să vie, viu sau mort.

Așa, smucii pe bietul om bolnav din pat și l'adusei. Se uită la copilă și ne asigură că nu trage de moarte. Pentru mine fu o nespūsă bucurie, dar nevastă-mea se infuriă cași când doctorul ar fi insultat-o. Apoi zise că desigur copila tușea fiindcă-i s'o fi oprit ceva în gât. După această declarație, mi s'a părut că nevastă-mea era gata să-l dea pe ușă afară. — Apoi doctorul spuse că avea să provoace acum copilei o tușă mai puternică, pentru ca să expulzeze ea singură oaspele incomod. Li și dete o porțiune care-i provocă într'adevăr o tușă convulsivă, — și iată din găttelej bolnavei sări ceva ca o țandără de lemn.

— Copila n'are nicio anghină, zise. E bucătică de lemn de molidu la care va fi ros și care i-a rămas în găttelej. Dar nu e nimica primejdios.

— Da, observai eu, te cred; terpenținul din lemn e chiar bun pentru anumite boale de copii. Să-ți spună și nevastă-mea, că știe mai bine.

Dar ea nu spuse. Se întoarse cu dispreț și ieși din odaie. — Iar de atunci există un episod în viața noastră, de care nu pomenim niciodată. De-aceea zilele ne curg în bună și neturburată pace.

Puțini oameni msurați au făcut o asemenea experiență în viața lor; de aceea autorul a crezut că poate noutatea ei va fi în stare să deștepte interesul trecător al cititorului.

Editor și redactor responsabil: D. Birlăușiu,
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36

„Carte pentru toți“

asa se numește Biblioteca interesantă ce o scoate »Casa de editură de cărți ieftine românești« — înființată acum de curând de o mână de români de inimă, cari și-au propus, chiar la dispoziție tuturor sacrificiilor bănești, să puie la dispoziție tuturor românilor, soldatului, învățătorului, preotului, studentului, negustorului, în general tuturor fiilor și fiicelor de români, — cărți frumoase, originale sau traduse din literatura maghiară, germană, franceză, rusă, engleză, — nuvele, romane, povestiri, istorii, etc. Cărți cari să placă fiecăruia, prin cugetarea și simțirea omenească — ce se desprinde din paginile lor, cărți care să găsească o atmosferă de eroism și seninătate, scene de realism viguros sau poezie adevărată, întâmplări din viață zugrăvite de scriitori meșteri întâmplări cu desnodăminte tragice ori comice, complicate ori simple, sau creațiuni ale unei fantazii îndrăznețe. Cu un cuvânt, tot ce care să cucerească pe cititor de la prima pagină, să-l subjuge prin ideile și sentimentele frumoase ce va găsi în ele, și să-i provoace momente de bună dispoziție, uitând puțin necazurile vieții de toate zilele. Și

Știință popularizată,

va publica Casa de editură în Biblioteca ei »Carte pentru toți« — tălmăcind într'o limbă populară pe înțelesul tuturor, tot ce omul modern trebuie să cunoască.

Si

Istoria războiului

în chipuri și text, va publica Biblioteca »Carte pentru toți«, făcând o descriere ușoară și atrăgătoare a peripețiilor cumplitei măcel de popoare din cei trei ani, însoțind textul interesant, cu ilustrații de toată frumusețea. Această istorie a războiului — care va apare în mai multe fascicule — va închina un Capitol special românilor din monarhia austro-ungară, cari s'au distins în acest război, un capitol care va fi

Albumul eroilor români

În acest album se va găsi bogata listă a militarilor români de toate gradele, cari au fost distinși cu tot felul de decorații, sau au murit luptând eroic pentru patrie. Vom publica portretele tuturor acestor eroi ai noștri.

În general, Biblioteca »Carte pentru toți« va fi o publicație care va interesa pe orice român, și de acela nu va trebui să lipsească din nici o casă.

Cititorii cari au cumpărat această carte să-și facă o ambiție, și să-și cumpere regulat, broșură după broșură ce va apare din aceasta bibliotecă.

La fiecare 2 săptămâni

va apare câte un număr din bibliotecă, și fiecare fasciculă va avea prețul de 0.40 fiteri.

Se pot face și abonamente la biblioteca asta, plătinându-se pe

Trei luni: Cor. 2.40.

Facem aci invitație la abonament, pentru aceasta bibliotecă care va fi cea mai interesantă bibliotecă a familiei române.

Așteptăm să se anunțe cititorii la Redacția Bibliotecii »Carte pentru toți«, care va fi tot în VII. Ilka-utca 36., Bud. esta.

Cu stimă

Casa de editură »Carte pentru toți«
Budapesta, VII., Ilka-utca 36.

Numai 2 coroane

este abonamentul la Foaia Pop. Român

zilnică, împreună cu suplimentele

— »Cucu« și »Foaia Ilustrată« —

pe timp de o lună

pentru soldații răniți și bolnavi din spitale.